अथेति ॥ वनंपूरयित्यस्य शब्देनेतिशेषः ॥ युवयोः स्वरूपं पृच्छते मसं बूतं ॥ लोणमध्यमद्विवचनं ॥ प्रथमकारः कावित्यादि ॥१॥ ध्वलिताननं राक्षसत्वान्मुखिनः स् तामिज्वालया आत्मनः इक्ष्वाकुसंबंधिकुलमुवाचेत्यर्थः ॥२॥ क्षत्रियो इक्ष्वाकुवंशजावितिशेषः ॥ वनगोचरौ ॥ बहुवीहिः कुतश्विद्धेतोरितिशेषः ॥३॥ निबोध मम वच नान्मम स्वरूपमितिशेषः ॥४॥ जवस्य जवनाम्नः ॥५॥ लोके प्राणिलोके शस्त्रेण शस्त्रसामान्येन॥किच अच्छेद्याभेद्यत्वं प्राणवियोजनाय छेदभेदाशक्यगात्रत्वंच प्राप्तिम

अयोवाचपुनर्वाक्यंविराधःपूरयन्वनं॥ १ न्छितं वेशेषुवांकगिमण्ययः॥ १॥ तमुवाचनतोरामोराह्मसं चितिननं॥ १ न्छितं सुमहानेजाह्म्वाकुकुलमात्मनः॥ २॥ क्षित्रेयोद्यससंपन्नोविद्दिनोवनगोचरे।॥ त्वांतुविदिनुमिन्छावःकस्त्वंचरिसदं हकान्॥ १॥ मुवाचित्राधस्त्रामंसत्यपराक्रमं॥ हंतवक्ष्यामिनराजिन्नवेधममराघव॥ ४॥ पुत्रः किलजवस्याहं मानाममरानद्रदा॥ विराधह तिमामाहुः १ थिव्यांसर्वराह्मसाः॥ ५॥ तपसाचाभिसंप्रापाबह्मणोहिप्रसादजा॥ शक्षेणावध्यतालोके छेद्याभेद्यत्वमेवच॥ ६॥ उ स्वय्यप्रमदोमेनामनपेक्षोप्ययागनं॥ त्वरमाणोपलायेथांनवांजीवितमाददे॥ ०॥ तरामः प्रत्यवाचेदंकोपसंरक्तलोचनः॥ राह्यसं विकृताकारंविराधंपापचेनसं॥ ८॥ सुद्रधित्तवांनुहीनार्थेकृत्युमन्वेषसेधुवं॥ रणेप्राप्यसिसंतिष्ठनमेजीवित्वमोक्ष्यसे॥ १॥ ततः स्वयंधनुः कृत्वारामः सुनिशिनान्शरान्॥ सुशीष्रमभिसंधायराह्मसंनिज्ञानह्॥ १०॥ चनुषाज्यागुणवनासमदाणान्मुमोचह्॥ स्वयंधनुः कृत्वारामः सुनिशिनान्शरान्॥ १०॥ । व्यर्थः ॥ १॥ व्यवंवमनउत्सृज्येत्यादि॥ अनेपक्षी॥ प्रमदाशया युद्धाशयाच रहिनी॥ वां युव्योः॥ स्वयंवनम्वत्वत्वादि॥ अनेपक्षी॥ प्रमदाशया युद्धाशयाच रहिनी॥ वां युव्योः॥

॥७॥८॥ हीनार्थं परदारस्परीलक्षणहीनकर्मकरं॥अतएव त्वांधिक्॥मृत्युमन्वेषसे घ्वं॥उक्तदुष्कर्मकरणादितिशेषः॥तं चमृत्युं रणे सम्यक् प्राप्स्यसि तिष्ठ क्षणमितिशेषः॥॥ १॥ अभिसंघाय धनुषीतिशेषः॥ १०॥ ज्यागुणवता ज्याहृपरज्जमता ज्याशब्दवतेतिवा सुपर्णानिलाभ्यां तुरुयं गच्छंति तान् ॥११॥